

halv Million — og døm saa derom, hvem der kan, og find Sandheden ud! Den finder Intet ud, og man vil faae at see, at, dersom vi et eneste Minut lade staae een Steen af en saadan Bygning, som den, man forsøger at opføre, saa vil Alt blive givet bort, og de, der give bort, de give 4 Stk. — „thi de eie ikke Mere“ — men det er 4000 Rd. Jeg veed godt, hvorfor jeg har sat denne Indtægtskat ind i Loven; det er heller ikke halvt betænkt. Jeg vil forsøge paa — thi jeg vil ikke stikke Noget under Stolen — om jeg ikke ved dette Forslag kan staae en Bom for alle andre Slags Bessatninger, end dem, der ligue denne i sit Grundvæsen. Man har forkastet Anvendelsen af Creditbeviser og tilraadet hellere et Laan. Jeg for min Part skal ikke have noget mod Laan, pari af tilbagebetaalelige Obligationer; det er kun en mere compliceret Maade at komme til det Samme paa. Men derimod et Agiotagelaan, hvilketsomhelst, skal jeg ikke tilraade, men hellere at blive staaende ved Creditbeviserne, som have en langt simplere Natur, og som, brugte i en passende Udstrækning — thi man behøver ikke at bruge 4 Millioner, fordi Middelet til at gjøre det er givet — ville afgive et meget let Middelet til at disponere over den nødvendige Capital i det første Dieblif.

Jeg gjentager paany og slutter dermed, at vi skulde den høitærede Minister Tak for hans ved denne Leilighed, som altid, aabne Udtalelser og betimelige Fremstilling af sine Anskuelsler og Meninger, hvilket gjør os megen Nytte, og hvorfor vi derfor maae være ham taknemmelige, selv i det Dieblif, vi bekæmpe ham. Jeg takker ham ogsaa for den Understøttelse, han forsaavidt har givet Forslaget, som han har erklæret, at han gjerne faae, at det gik videre, for at det kunde blive et brugbart Stof til Sagens Behandling. Mere forlanger jeg ikke, og, naar det ærede Thing vil give sin Understøttelse til, at mit Forslag kan blive et saadant brugbart Stof, saa har jeg naaet min Hensigt.

Judenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand har ikke alene den Egenkab, at han kjender overmaade Meget, men han

har tillige den Egenkab, at han udtaler sig paa en saa nedfattende Maade om de modsatte Anskuelsler, at jeg navnlig her virkelig ikke troer, at han har gavnet den nu foreliggende Sag ved sit Foredrag om de militaire Anskuelsers Borneerthed; thi det var dog Meningen af hans Tale. Jeg har aldrig udtalt mig for — og min Tale har ikke givet Anledning til at tillægge mig den Anskuelse — at de militaire Hensyn skulde være de overveielende; men det vilde være taabeligt af mig, naar en nøiagtig Undersøgelse viste en mindre betydelig Forskjel mellem to Linier, da ikke at tillægge de militaire Hensyn nogen Vægt. Den ærede Rigsdagsmand har i sin Yver ikke engang opfattet det, der er Spørgsmaal om, naar han hentydede til et Argument, der bruges fra det militaire Standpunkt, idet han sagde, at Materialet var langt bedre bevaret i Fyen, naar der var ført en Bro over det lille Belt og Broen blev kastet af, end naar det var i Fredericia. Derimod har han overseet Betydningen af det Argument, som der er benyttet fra den militaire Side, idet mindste i den ene Retning, det, at have Materialet til sin Disposition i Sikkerhed i Fæstningen, naar en Armee, som har truffet sig tilbage til den, atter vil rykke ud. Dersom Materialet er i Fyen, efterat Forbindelsen er afskaaet, kan det ikke benyttes med den Hurtighed, som netop er Formaålet ved at have Materialet tilrede i Fredericia Fæstning. Jeg maa iøvrigt erkjende, at, naar de Mænd, der ligesaa vel som den ærede Rigsdagsmand have opoffret lang Tid paa militaire Studier, aldeles ingen Agtelse kunne fortjene fra den ærede Rigsdagsmands Side, saa er det langt mindre at vente, at mine stakkels Bemærkninger skulde have nogen Vægt for ham i denne Sag. (Tsjerzning: Jo, langt større!). Men det, jeg skal vende tilbage til og tage ud af den ærede Rigsdagsmands Foredrag, det er, at han sagde: „saadanne Nivellementer, som der bruges saa mange tusinde Rigsvaler til, det er dem, som fordres, naar man vil slutte af med Actonairer; naar den lovgivende Magt skal afgjøre Sager, saa forelægger man Sigt.“ Nu sige de militaire Autoriteter: „vi ønske og maae i Militairetatens Interesse fordre en saadan